

Helge Mortensen (S):

Til miljøministeren vil jeg sige, at når vi har sagt, at vi vedstår aftalen og hele aftalen, så omfatter det også præambelen, at vi er enige om, at der skal skaffes el nok til det danske samfund, og også i, at det danske samfund skal råde over et tilstrækkeligt og velfungerende elsystem.

Når ministeren spørger, så har det ganske givet relation til det, De Radikale er inde på, ved at de siger, at vi i Socialdemokratiet i praksis opfatter aftalen som et stop for beslutning om øget elkapacitet på de centrale kraftværker i 1980'erne. Det er rigtigt forstået.

Jeg vil gerne både til fru Dagmar Mørk Jensen og til energiministerens sige, at baggrunden er, at vi sammen med regeringen har skønnet, at behovet for el er 1.000 MW, at med iværksættelsen af byggeriet på Vestkraft i Esbjerg er kvoten til de centrale kraftværker opbrugt. Vi har ikke nogen grund til at tro, at det skøn, vi foretog for halvandet års tid siden, har ændret sig i retning af, at der skulle være behov for øget kapacitet – jeg vil sige: måske tværtimod.

Dertil kommer, at vi har forventninger om, at elbesparelsesdelen vil slå stærkere igennem i den kommende tid, end den har gjort indtil nu. Det er ikke overraskende for os. Det var også, hvad vi sagde, da vi i foråret diskuterede energibesparelser; vi imødeså denne udvikling. Og det gør vi faktisk. Desto længere tid der går, desto mere er vi overbevist om, at det vil blive tilfældet.

Vi kan ikke være enige i det synspunkt, at vi ikke skal anlægge kraftproduktionskapacitet, fordi vi skal spare os ud af det. Det er efter vores opfattelse utilfredsstillende at føre en politik, der siger, at man skal spare, fordi der ikke er el nok. Vi må i et velfungerende samfund som vores, med de ressourcer, vi har til rådighed, kunne lave en fornuftig planlægning, og det er i al beskedenhed det, jeg mener er hovedelementet i den aftale, Socialdemokratiet har med regeringen.

Til hr. Jørn Jespersen vil jeg sige, at Elsams beregninger er ikke Socialdemokratiets beregninger. Vi ved ikke, om de er rigtige eller forkerte. Vi håber, at de er vurderet alt for højt, men at de i sig selv tilkendegiver, at der kan være en udvikling, vi kommer til at tage stilling til fremover.

Jeg har ikke sagt, og jeg vil ikke sige, at vi i det danske samfund aldrig nogen sinde kom-

mer til at bygge nogen centrale elkraftværker. Det er der heller ingen der har sagt, skal jeg skynde mig at sige. Det ville være utopisk af flere årsager. For det første ville det kunne komme til at spænde ben for en udvikling. For det andet ville det virke direkte negativt i forhold til de miljøbestrebelse, der kan være i samfundet.

Her vil jeg gerne jævnføre med den debat, vi havde om kvælstoffiltrene, hvor det fremgår af handlingsplanen – og vi er enige deri – at de nyere kraftværker er mere miljøvenlige. Kraftværksenheder kan opføres, fordi man erstatter gamle, der er mere uøkonomiske og mere forurenende, med ny teknologi. En sådan udvikling vil vi ikke lukke øjnene for, tværtimod, vi vil komme den i møde, hvis der både miljømæssigt og energipolitisk er grundlag derfor.

Riishøj (SF):

Energiministeren har efterhånden utallige gange, også – kan jeg huske – under valgkampen, nævnt disse OECD-topkarakterer. Jeg tror, vi skal studere det karaktersystem lidt nærmere i udvalget og se, hvad OECD rent faktisk har sagt. Jeg læser de rapporter jævnligt. Det er rigtigt, at der er formuleringer, som energiministeren kan bruge, men topkaraktererne vil jeg have set lidt efter i sømmene. Det kan være, at vi ser forskelligt på karakterskalaen.

Jeg har selv været i Europarådet for en måned siden, hvor man diskuterede energipolitikken i Europa efter Tjernobyl. Jeg hørte ikke et eneste land dér henvise til Danmark som noget som helst foregangsland på energiområdet.

Energiministeren nævner forsøgsvirksomheden. Det, jeg siger i den forbindelse, er, at der er velafprøvede anlæg i udlandet, dvs. at hvis en kommune står over for at ville have et naturgasfyret decentralt kraftvarmeværk, er der ikke teknologiske hindringer derfor. Det er rigtigt, at industrien i Danmark har været sent ude her, men der er dog virksomheder, der producerer på området. Men miljøet skal altså ikke vige, vi skal ikke nødvendigvis have en import på området. Det kan naturligvis blive nødvendigt med import, hvis miljøhensyn tilsiger det.

Udgangen på denne debat er, at vi får vedtaget denne dagsorden fra regeringen og Socialdemokratiet. Det betyder altså, at vi får et moratorium – så meget er sikkert – indtil 1990. Der kommer givetvis i 1990 et voldsomt pres fra el-